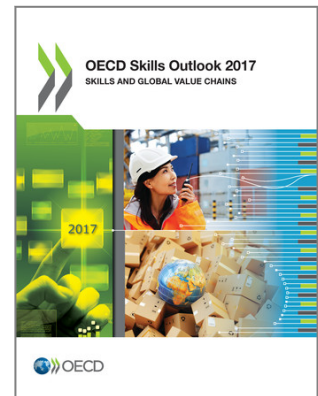

OECD *Multilingual Summaries*

OECD Skills Outlook 2017

Skills and Global Value Chains

Summary in Norwegian

Read the full book on: [10.1787/9789264273351-en](https://doi.org/10.1787/9789264273351-en)

OECD Kompetanse og ferdigheter 2017

Ferdigheter og globale verdikjeder

Sammendrag på norsk

Verden har i løpet av de siste to tiårene gått inn i en ny fase av globaliseringen som stiller land og arbeidere overfor nye utfordringer så vel som nye muligheter. Som følge av fremveksten av informasjonsteknologi har produksjonen blitt globalisert og fragmentert i såkalte globale verdikjeder; arbeidere i ulike land bidrar nå med design, produksjon, markedsføring og salg av det samme produktet. I gjennomsnitt en tredjedel av arbeidsplassene i privat sektor i OECD-land avhenger av utenlandsk etterspørsel. Tretti prosent av eksportverdien for OECD-landene kommer nå fra andre land.

Virkningene av globale verdikjeder på økonomi og samfunn er mer komplekse, mer diffuse og mer gjensidig avhengige enn ved tidligere faser av globalisering. Det stilles spørsmålsteget ved selve globaliseringen. Landene må trappe opp innsatsen for å gjøre slik at alle kan dra nytte av globalisering. Denne rapporten viser at landene ved å investere i befolkningenes ferdigheter kan bidra til at deres deltakelse i globale markeder omsettes til bedre økonomiske og sosiale resultater.

Ferdigheter er viktig i globalisering

Ferdigheter kan hjelpe landene med å integrere seg i globale markeder og spesialisere seg innen de mest teknologisk avanserte bransjene

- Når deltakelse i globale verdikjeder ledsages av ferdighetsutvikling, kan landene oppnå sterkere produktivitetsvekst. Landene med størst økning når det gjelder deltakelse i globale verdikjeder i perioden 1995–2011 har dratt nytte av en ekstra årlig vekst i industriarbeidsproduktivitet. Denne ekstra veksten varierer fra 0,8 prosentpoeng i industrier med minst potensial for fragmentering av produksjonen til 2,2 prosentpoeng i industriene med høyest potensial, som mange høyteknologiske produksjonsnæringer.
- For å integrere seg og vokse i globale markeder har de ulike næringene behov for arbeidere som ikke bare har sterke kognitive ferdigheter (herunder leseferdigheter, tallforståelse og problemløsningsevne), men også administrasjons- og kommunikasjonsferdigheter samt en vilje til å lære. For å spre produktivetsgevinstene fra deltakelse i globale verdikjeder ut over hele økonomien trenger alle bedrifter, også de små, arbeidstakere med slike ferdigheter.
- For å spesialisere seg i de mest teknologisk avanserte næringene trenger landene også:
 - arbeidere med gode sosiale og emosjonelle ferdigheter (for eksempel administrasjons-, kommunikasjons- og selvorganisasjonsferdigheter) som utfyller kognitive ferdigheter. Et land med en ferdighetssammensetning som er godt tilpasset ferdighetskravene i teknologisk avanserte næringer, kan spesialisere seg innen disse næringene i gjennomsnitt ti prosent mer enn andre land.
 - arbeidstakere med kompetanse som gjenspeiler det de kan, på en pålitelig måte. Mange teknologisk avanserte næringer krever at arbeiderne utfører en lang rekke ulike oppgaver, og dårlige prestasjoner på et hvilket som helst trinn reduserer verdien av produksjonen i betydelig grad. Land med slike arbeidere kan

spesialisere seg i disse næringene i gjennomsnitt to prosent mer enn land som har mer usikre kompetanseresultater.

Ferdigheter kan hjelpe enkeltpersoner med å redusere potensielle negative konsekvenser av globale verdikjeder

- Landene kan redusere arbeidstakernes eksponering for risiko for offshoring – flytting av produksjon til andre land – ved å investere i sine befolkningers kompetanseutvikling. Hva folk gjør på jobben, og dermed hva slags ferdigheter de utvikler, påvirker også i hvilken grad jobbene er eksponert for slik risiko. Når arbeidstakere har nødvendig kompetanse, kan de utvikle seg i jobbene sine eller tilpasse seg lettere til skiftende behov.
- Bedre utdannede arbeidere har høyere jobbkvalitet enn mindre utdannede i alle land. Landene som deltar mer i globale verdikjeder, ser imidlertid større forskjeller i jobbkvalitet mellom høyt utdannede og lavere utdannede arbeidere.
- For mange voksne mangler ferdighetene som trengs for å møte globaliseringens utfordringer. Flere enn 200 millioner voksne i OECD-landene (ca. en av fire) har lave lese- eller regneferdigheter, og 60 prosent av dem mangler begge typer ferdigheter.

Landenes globale integrasjon har vært ledsaget av ferdigheter i ulik grad

Landene må investere i kompetanse, ikke bare for å hjelpe enkeltpersoner med å komme seg inn på arbeidsmarkedet og beskytte dem mot risikoen for tap av arbeidsplasser og lav jobbkvalitet, men også for å styrke sin internasjonale konkurranseevne og økonomisk fremgang i en sammenvevd verden.

- I løpet av de siste 15 årene har Korea og Polen, fra forskjellige utgangspunkt, økt sin deltakelse i globale verdikjeder og spesialisering i teknisk avanserte næringer, samtidig som de har forbedret ferdighetene til sine befolkninger og oppnådd økonomiske og sosiale gevinster, og dermed klart å dra nytte av fordelene ved globale verdikjeder.
- Chile og Tyrkia har økt sin deltakelse i globale verdikjeder i betydelig grad, utviklet ferdighetene som trengs for å møte utfordringene i globale verdikjeder, og har hatt sterke resultater med hensyn til sysselsetting. Ferdighetene deres er imidlertid dårlig tilpasset kravene i teknologisk avanserte næringer, noe som delvis forklarer landenes lave spesialisering i disse næringene.
- Tyskland og USA har også økt sin deltakelse i globale verdikjeder i betydelig grad. Ferdighetene til den tyske befolkningen ser imidlertid ut til å understøtte landets industrispesialiseringsmønster, mens dette i mindre grad er tilfelle for USA.
- Enkelte land, som Hellas og til en viss grad Belgia, er svakt integrert i globale verdikjeder, har ikke forbedret befolkningenes ferdigheter i særlig grad og har ikke dratt nytte av globale verdikjeder som en kilde til økonomisk vekst.

Implikasjoner for politiske tiltak relatert til ferdigheter

For å gripe fordelene ved globale verdikjeder trenger landene å investere i utdanning og opplæring, gjøre bedre bruk av ferdigheter, bedre koordinere ferdighetsrelatert politikk – fra utdannings- og migrasjonspolitikken til arbeidslovgivning – og tilpasse slik politikk til den bredere industri- og handelspolitikken.

Utstyre nyutdannede med pålitelige kvalifikasjoner og sterke sammensetninger av relevant kompetanse

Fra undervisning i tidlig barndom til voksenopplæring må utdannings- og opplæringssystemene utstyre alle elever med sterke sammensetninger av ulike ferdigheter. Dette krever at man opprettholder et sterkt fokus på kognitive ferdigheter, samtidig som man utvikler innovative læringsstrategier, fleksibilitet i valg av fag og godt utformet undervisning i entreprenørskap.

Landene kan bedre samordne sine ferdigheter med industrienes kompetansekrav gjennom yrkesrettet og faglig opplæring av høy kvalitet som omfatter en tydelig jobbasert læringskomponent, og konkrete tiltak for å fremme et tettere samarbeid mellom næringslivet, utdanningsinstitusjoner og forskningsinstitusjoner.

Fjerne barrierer for videre kompetanseutvikling

Voksne trenger å utvikle og tilpasse sine ferdigheter kontinuerlig, så landene bør bygge ned barrierer for videre kompetanseutvikling, særlig for voksne med svake ferdigheter. Myndigheter, arbeidsgivere, fagforeninger og utdannings- og opplæringsleverandører må samarbeide om å utvikle fleksible muligheter for jobbasert opplæring, forbedre tilgangen til formell utdanning for voksne og gjøre det lettere for arbeidstakere å kombinere arbeid og opplæring. Større anerkjennelse av ferdigheter som erverves uformelt, vil hjelpe arbeiderne med å få ytterligere kvalifikasjoner og tilpasse deres karrierer til skiftende behov.

Mer effektiv bruk av ferdigheter

Ferdigheter kan gjøre slik at landene kan lykkes i globale verdikjeder, men bare hvis folk arbeider i bedrifter og næringer som utnytter deres kompetanse til fulle. Landene må sørge for at folk lett kan flytte over til jobber der de kan bruke deres kompetanse på en god måte, samtidig som det gis fleksibilitet til bedrifter og sikkerhet for arbeidstakerne. Landene vil kunne bidra til utviklingen av effektive ledelsespraksiser, utforme arbeidslovgivning og lage konkurransedempende bestemmelser på måter som gjør at kompetanse og kunnskap kan deles mer effektivt på tvers av hele økonomien.

Styrke internasjonalt samarbeid om kompetansepolitikk

Snarere enn å konkurrere om å tiltrekke seg talenter kan landene samarbeide om utforming av utdannings- og opplæringsprogrammer. Slike samarbeidstiltak kan sikre kvalitet og opprettholde et nivå av kunnskap og ferdigheter som landene trenger for å lykkes i globale verdikjeder. De kan også forbedre ferdigheter i økonomier under utvikling og legge til rette for anerkjennelse av slike ferdigheter i andre land. Landene kan vurdere finansieringsordninger som bedre gjenspeiler fordelingen av nytte og kostnader på tvers av land i en verden der både utdanning og produksjonsprosessen har blitt internasjonalisert.

© OECD

Denne oppsummeringen er ingen offisiell OECD-oversettelse.

Denne oppsummeringen kan reproduseres hvis OECDs copyright og originalens tittel angis.

Flerspråklige oppsummeringer er oversatte utdrag av OECD-publikasjoner opprinnelig utgitt på engelsk og fransk.

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2017), *OECD Skills Outlook 2017: Skills and Global Value Chains*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/9789264273351-en